

1896-01-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Chinsi

Arkivplacering:

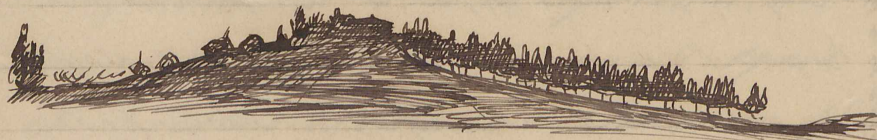
Mappe 53 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Chiusi 26-1-96 Kjære Kone, Kan Du huske den
store mase her til den ene side. Nu skal vi lidt mod
nord ad en anden linie for at få fat i linien til
Perugia. Imorges tog vi fra Siena ved stjernerne der,
en rigtig smal Stribe i øst lodde solgang.
Den vokede sig store, til den ene side, lod landet
blot end ruin, til den anden som mørk skov med
lyst som voksende, stjernerne skudtes efter.
Længden, vi passede på som omde for at få det
første glimt af Solen. Mod nordvest var himlen
violet rødt over de gulvædede løvtræer som i denne
goldedale af Italien som sig i underlige ruiner, skid-
skjellende former. Lyset voksende, ved en station stod
to jøge med deres hunde af, de skulde vi set jøge
på de ide højde. Sed kom vi til en stor dal
med smukke busksamlinger og træer og popler, alt
i samme farve som lort, med en rød en søj riden.
Vi syntes solen gav sig alt for god tid bjergens lang-
strakte blaa, linier strakte sig bagst. Endelig blev

en af de fremste tykke rosmærk, og så en
del på skid efter strålerne. Vi nåede Asciano,
men der holdt et andet tog lige for næsen af os, og
vi faldt der rigtigt sollys på kusstøderne og på
vinduerne på topt før os, vi så et glimt af
den seld, endelig kørte vi og fik fri himmel, solen
blændede, det var som den havde opsonbet alle
farverne fra jorden og i sine lange brude stråler
som endte i den lysblå luft, og jorden kun var
soltoner. ^{Terontale} Den fik dog efterhånden farve igen,
byerne på terræne mellem højderne så lyende
rødlige, skjæggerderne blålige, alle malte tones.
Så kom Chiusi, der gik vi og lagte os i solen, spist
og skru. Nu er vi næst her til, In kan tre dage di Trevis
meno la skinnende grønne by de oprulle gamle
egtræer, og på en landtunge en herlig lille by, da
vi vingede nord og så søen, syd med dejlige
højde linier by, alt så lydeligt forlængt som i Ita-
lied. Mod øst lå langt borte smukke alperat bjerg
sø her de som alperne og næsten grønne samme
med den lyse luft. Den lodt går vi i togt til Venezia,
no skal vi kører et by de nordlige søland inden vi stjer.

Alte er i et stort nyt - no - landt - no der er det som ligger af græsk

SKOVGAARD

Perugia. Nu er vi her har set nogle kirker, men
kun en var rigtig god, en lille gammel udgave
af S. Petrus in Rotondo i Rom, er kom til
den da solen sendte sine lave gyldne skæpe
stråler over jorden og malede gyldent hvor den
komme ned. Foran var der en lille indelukket
grønning hvor ungdommen morede sig og mand
oplyste boecia. Manden styrede den havde først
været et hedensk tempel, og vidste os en offerdring.
Lige fra gik vi op på et højt punkt med udsigt
mod nord, den fladeste udsigt er måske mod syd, men
den er ledt mod nord, der var en kranse af ontoppene
fra nord til sydøst, den stode ganske højt,
men rindede de og dalene som lå i stykke, og
staden lå under os og for os i grønt stykke og
med skærende bjergplætter. Skysseme vokede,
gled og ad ordene, Astors blev slagt af det på,
en lille kirke mod nord strålede endnu på en høj, og
gik den grad under, de næsten vordente højere tabte
farven, mod nordøst holdt de blev følger sig med
aftenkommer. I nord og øst blev der de rosenrøde læn
ontoppene, og de høje, til sidst den

NY CARLSBERGMUSEET
Mappe 33 Nr. 12

højeste. Under os et malkeblat dybt som en
de grønne blade nu se søge bjerge, men evigt tynde,
især de de stråle. Kun Kimmenen ca° endnu over
den med et rødt belte, med vist var den
gylden. Så ringede klotkerne den dags sol
ned. Og nu god nat min en elskede kone.
Ponte S. Giovanni den 27de. Det er en lille station
neden for Pansis luge ved Volturnus grave på vej til
Aversa. Vi har lige set gravene, de var for næsten ikke se
ordre, men vil være en slags små græsk grøft arbejde, og
desværre ingen maleri på væggene, som i Chiisi, og den omgav
vi over, det vilde vistnok os en dag og korte penge. Her 28de
havde vi forresten vel kort tid, her er en smuk strøktid
ting os. med fire nogle gode vaser, jeg fik kun tid at tegne
maleriet på en af dem, men det var også grumme morsomt,
den unge Herakles som ligger i søgen og klemmer
slangerne, broderen flygler hen med den ^{stille} forstrøkkede
møder. Athene står ved den anden ende med kronen på,
og en mand bag ved. De vander af vaser, var sorte dygtige
gul brændt, men den fik jeg ikke med. De har jeg også se de
myrte maleri i bjerg, som her bærer mig mest, ubetinget.
Havde jeg haft, tid havde jeg kopieret begge to, men de skulle vel
læge til at tjære hus, for farverne var de stærke smukke. og nu
har vel du og mine egne og isle alle ligesom på Thorvald og på Pansis luge